

Μητρ. Μαρωνείας: “Ευλογία του Θεού και οικονομία”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)



Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Κουρασμένος ο Πέτρος, μαζί με τόν αδελφό του Ανδρέα, έραβαν τά δίχτυά τους στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Γεννησαρέτ. Ἡ προηγούμενη βραδιά, ἐκτός ἀπό ἐξαντλητική, ἦταν συνάμα καί ἀπογοητευτική παρόλη τήν κοπιώδη προσπάθεια, οἱ ἔμπειροι ψαράδες δέν ἔπιασαν τίποτα. Κι ἐνῶ ἡ κούραση καί ἡ θλίψη ἦταν πρόδηλες, ἔρχεται ὁ γνωστός τους ἀπό τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο Διδάσκαλος καί ζητᾷ μιά χάρη. Ἦταν τόσοσ πολύς ὁ κόσμος πού τόν ἀκολουθοῦσε, ὥστε ὁ μόνος τρόπος νά καταφέρει νά τούς μιλήσει ἦταν νά καθίσουν ὅλοι στήν ἀμφιθεατρική πλαγιά τοῦ λόφου πού κατέληγε στή λίμνη καί Ἐκεῖνος μέσα ἀπό κάποιο πλοιάριο νά τούς ἀπευθύνει λόγους σέ μικρή ἀπόσταση ἀπό τήν ἀκτή. Κι ἀπ’ ὅλα τά πλοιάρια ὁ Διδάσκαλος διάλεξε αὐτό τοῦ Πέτρου.

Χωρίς αντίρρηση, παρ' όλη τήν κούραση και τή στενοχώρια του, ό Πέτρος ξανοίγεται λίγο και έξυπηρετεί τόν Χριστό. Κι όταν Έκεϊνος τελειώνει τήν διδασκαλία, ό Πέτρος άκούει τόν Διδάσκαλο νά τοῦ δίνει μία άπροσδόκητη έντολή μέρα μεσημέρι: «Έπανάγαγε εις τό βάθος και χαλάσατε τά δίκτυα ὑμῶν εις ἄγραν». Ποῦ άκούστηκε έπαγγελματικό ψάρεμα μέσ στό καταμεσήμερο; Τή στιγμή μάλιστα πού ή προηγούμενη βραδιά άποδείχθηκε τόσο ἄκαρπη και τό μάζεμα τῶν διχτυῶν εἶχε μόλις τελειώσει ὥστε νά εἶναι ἔτοιμα για τή νέα νυκτερινή έξόρμηση.

Κι όμως, ό Πέτρος, ἄν και κατάκοπος και άπογοητευμένος, ἄν και ἔμπειρος ψαράς, ὑπάκουσε μέ πολύ σεβασμό τόν Διδάσκαλο, έκφράζοντας μόνο μία μικρή επιφύλαξη για τό άποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ενέργειας. Κι εκεί εἶναι πού διαψεύδεται πανηγυρικά. Τά δίχτυα του, πού πρίν τά εἶχαν σκίσει οἱ βράχοι και τά ξύλα τοῦ βυθοῦ τῆς λίμνης, τώρα τοῦ τά σκίζει τό ὑπερβολικό βάρος τῶν ψαριῶν πού πέρα άπό κάθε προσδοκία εἶχαν ἐγκλωβισθεῖ σ' αὐτά. Πέρα και πάνω άπό κάθε λογική αρχή τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης, τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τῶν φυσικῶν ὅρων, συμβαίνει αὐτό πού μέ κανένα τρόπο δέν άναμενόταν. Γιατί; Έξ' αἰτίας τῆς εὐλογίας και τῆς ὑπακοῆς.

Πολλές φορές οἱ ἄνθρωποι μέ άπόλυτη ἐπιστημονικότατα και ἄψογη λογική σχεδίασαν πλάνα, κατάρτισαν προγράμματα, ἐπιχείρησαν τήν ὑλοποίηση μεγάλων ὁραμάτων. Και πάμπολλες φορές άπροσδόκητα άπέτυχαν, σέ σημείο πού νά προέλθει τό παροιμιῶδες «Ό Θεός βλέπει τά προγράμματα τῶν ἀνθρώπων και γελάει». Γι' αὐτό και οἱ ἄνθρωποι παλαιότερα, μέ ὅ,τι κι ἄν καταπιάνονταν, συνήθιζαν νά λένε και τό πίστευαν: «Πρῶτα ό Θεός». Ό άγώνας μας, ὡς χριστιανῶν, ἔγκειται στό νά ἐλκύσουμε μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας τή θεία εὐλογία.